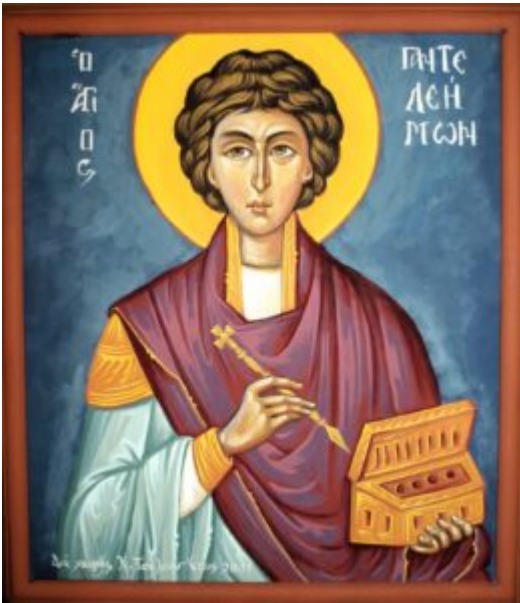

Παράκληση εις τον Άγιο και Ιαματικό Παντελεήμων

Εύλογήσαντος τοῦ ἱερέως ἀρχόμεθα ἀναγινώσκοντες τον ΡΜΒ' (142) Ψαλμόν.
Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου, ἐκάθισε μέ ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροῦς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἔπ' ἐμέ τό πνεῦμά μου, ἐν ἐμοί ἐταράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πάσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρος σοί. Ταχύ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τό πνεῦμά μου μὴ ἀποστρέψῃς τό πρόσωπόν σου ἅπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. ἀκουστόν ποιήσον μοί τό πρῶν τό ἔλεός σου, ὅτι ἐπί σοῖ ἠλπισα γνώρισον μοί, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου ἐξελοῦ μέ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι πρὸς σέ κατέφυγον. δίδαξον μέ τοῦ ποιεῖν τό θέλημά σου, ὅτι σύ εἶ ὁ Θεός μου τό πνεῦμά σου τό ἀγαθόν ὁδηγήσει μέ ἐν γῆ εὐθεία. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις μέ, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος

αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Στίχος β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην
αὐτοῦς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Στίχος γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.
Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Εἶτα τό τροπάριον.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὡς στρατιώτην τοῦ Χριστοῦ γενναιότατον, καὶ Ἀναργύρων Ἰατρόν τόν
σοφώτατον, ἀνευφημοῦμεν ἅπαντες ἐκ βάθους ψυχῆς, πόθῳ ἐορτάζοντες, τὴν
ἀγίαν σου Μνήμην, Παντελεήμων ἔνδοξε, καὶ πιστῶς σοι βοῶμεν• τὰς νόσους
πάντων ἴασαι ἡμῶν, ταῖς πρὸς Χριστόν τόν Θεόν, θερμαῖς σου δεήσεσι.

Δόξα, Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσωμεν ποτέ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας Σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι, εἰμή γάρ
Σύ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; Τίς δέ
διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ Σοῦ, Σούς γάρ
δούλους σῶζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ν' (50) Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τό μέγα ἔλεός Σου καὶ κατὰ τό πλῆθος τῶν
οἰκτιρμῶν Σου, ἐξάλειψον τό ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς
ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ
γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ
τό πονηρόν ἐνώπιόν Σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις Σου καὶ
νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί Σε. Ἴδου γάρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις
ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γάρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια
τῆς σοφίας Σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι,
πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ
εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τό πρόσωπόν
Σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν
καθαράν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεός καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις
μου. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου Σου καὶ τό Πνεῦμα Σου τό Ἅγιον μὴ
ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου Σου καὶ πνεύματι
ἠγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς Σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ

ἐπιστρέψουσιν. Ῥῦσαι με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσα μου τὴν δικαιοσύνην Σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις καὶ τό στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν Σου. Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν, ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν Σιών καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τό θυσιαστήριόν Σου μόσχους.

Καὶ ὁ Κανῶν.

ἐν δε τοῖς Θεοτοκίοις, Σεραφεῖμ

ᾠδὴ α΄. Ηχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας

Πρό τοῦ Μαρτυρίου τοῦ σου , Σοφέ, ὡς περ, τόν θανόντα , ἀνεζώσας ἐν Χριστῷ, οὕτω νεκρωθέντας δήγματι ἁμαρτίας, ἡμᾶς ταῖς σαῖς πρεσβεῖαι πάντας ἀνάστησον.

Ἀφθόνως τὴν χάριν παρά Θεοῦ , λαβῶν ἰαμάτων , τὰς ἰάσεις πάσας Σοφέ, παρέχεις ἀφθόνους τοῖς ἐν πίστει , Παντελεήμων προσιοῦσι τῇ Εἰκόνι σου.

Νεκρωθεῖς τῷ Κόσμῳ καὶ τόν Χριστόν , ὦ Παντελεήμων , ἐνδυσάμενος ἐν χαρᾷ, γέγονας δοχεῖον τοῦ Πνεύματος θεόφρον, τοῖς πᾶσιν αναργύρως βραβεύων ἴασιν.

Θεοτοκίον

Σταγόνα κατανύξεως τῷ οἰκτρῷ, ὄμβρησόν μοι , Κόρη, ἀναστάλλουσα βλαβερὸν , καύσωνα καρδίας μου Παρθένε, ἐξαίρουσα πάθη τά πολεμοῦντα με.

ᾠδὴ γ΄. Σύ εἰ τό στερέωμα.

Τὰς νόσους θεράπευσον , Παντελεήμων , τοῦ δούλου σοῦ , καὶ τὴν ἐμήν , εὐχαῖς σου καρδίαν , τῇ δυνάμει σου εὐφρανον.

Ἐνδοξε, σύ καύχημα, τοῦ προσιόντος σοι πέφυκας, σύ ἰατρός, ἐμοῦ τηκομένου , ὑπό νόσων καὶ θλίψεων.

Λαβῶν , ὦ Ἀνάργυρε, παρά Χριστοῦ χάριν ἄφθονον, δοῦναι πιστοῖς, ἰάσεις τῶν νόσων , τούτων σύ με διάσωσον.

Θεοτοκίον

Ἐχεις ἐν ἀγκάλαις σου, τόν Ποιητὴν πάσης Κτίσεως • τοῦτον διό, δυσώπει ,

Παρθένε, ἐκ κινδύνων ῥυσθῆναι με.

Ὡδή δ´. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἐπί σε νῦν κατέφυγον , ὧ Παντελεήμων θεῖε Ἀνάργυρε, μή παρίδης με τόν ἄθλιον, ἀλλ' εὐχαῖς σου θεΐαις διαφύλαξον.

Ἡρεμίαν μοι δώρησε, Μάρτυς ἐν τῷ βίῳ καί νόσων ἴασιν, ταῖς ἐνθέρμοις σου ἐντεύξεις τῷ τῆ σῆ Εἰκόνι προσπελάζοντι.

Μάρτυς ἐνδοξε πρόφθασον , καί τῆς ἁμαρτίας με κυματούμενον, δεινῶ σάλῳ ταῖς πρεσβείαις σου, ὄρμον πρός ἀκύμαντον ὁδήγησον.

Θεοτοκίον

Ῥάβδον θεΐαν ὁ ἐνδοξος, πάλαι Ἡσαΐας σε κατωνόμασεν, ἄνθος φέρουσεν τόν Κύριον, Θεοτόκε Μῆτερ Ἀειπάρθενε.

Ὡδή ε´. Φώτισον ἡμᾶς.

Ὅμβρησον μοι νῦν , ὑετόν τόν τοῦ ἐλέους σου, καί τῆς ἁμαρτίας μου τά ὄμβρήματα, Παντελεήμων , ταῖς εὐχαῖς σου καταξήρανον.

Νύν αἰ δωρεαί, ὡς πηγαί Πιστοῖς ἰάσεων , ταῖς λιταῖς σου ἐπιχέονται , Παντελεήμων , ἐκ Θεοῦ τοῖς προσιούσι σε.

Ἀπαντάς ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς τά χάσματα, τῆς ἁμαρτίας τά βαθύτατα, ταῖς πρός Θεόν σου , πρεσβείαις ἔγειρον Ἄγιε.

Θεοτοκίον

Ἄχραντε ψυχῆς , τῆς ἐμῆς τά ἀρρωστήματα, καί τοῦ σώματος μου ἴασαι, ταῖς Μητρικαῖς σου πρεσβείαις , Κόρη Πανάμωμε.

Ὡδή στ. Ἰλάσθητι μου.

Τά νάματα σου, Σοφέ, ὡς περ πηγῆ Σιλῳάμ ποτέ, ἐκβλύζουσι τοῖς Πιστοῖς , παντοῖα ἰάματα, παύων τά νοσήματα, τῶν προσπελαζόντων , τῆ σῆ σκέπη , Παναοίδιμε.

Οἱ προσιόντες, Παντελεήμων Μακάριε, ἐν τῷ σεπτῷ σου Ναῶ, τήν ῥῶσιν λαμβάνουσι, καί τήν ἀπολύτρωσιν, πάντων τῶν κινδύνων, καί δεινῶν ταῖς ἰκεσίαις σου.

Νόος μου τοῦ ἀσθενοῦς, ὡς θησαυρός τῶν ἰάσεων , Παντελεήμων κλεινέ,

ἀφθόνως τήν ἴασιν , δώρησαι τοῦ κάμνοντος, καί ὀδυνωμένου , τῆ τοῦ Πνεύματος χάριτι.

Θεοτοκίον

Φιλάγαθε Μαριάμ, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἀγάθουνον, τήν ῥυπαράν μου ψυχήν, καί ῥῦσαι κολάσεως, καί πάσης κακώσεως, σόν θερμόν οἰκέτην , τόν ἐκ πόθου ἀνυμνοῦντα σε.

Ἀνάργυρε Παντελεήμων , ταῖς θείαις λιταῖς σου, τά τῆς ψυχῆς ἡμῶν πάθη θεράπευσον , καί δώρησαι ἴασιν τοῖς νοσοῦσιν.

Ἄχραντε Εὐλογημένη Μαρία, ταῖς ἱκεσίαις Παντελεήμονος τοῦ κλεινοῦ διαφύλαξον , ἐκ νόσων τε καί κινδύνων σούς δούλους.

Αἴτησις εἶτα τό Κοντάκιον Ἦχος β´.

Θεῖον Ἰατρόν ἐν γῆ πλουτοῦντες σε, Ἀνάργυρε, ἐν θερμοτάτη πίστη καί εὐσέβεια σου δεόμεθα• πάντα νοσοῦντα καί καταπονούμενον , ταῖς λιταῖς σου διάσωσον , τάς ρίζας τῶν ἐπωδύνων παθῶν , τῆ τοῦ Σωτῆρος ἰσχύϊ ἐκτέμνων , καί ἀναστέλλων τάς χαλεπᾶς τῆς ἀθυμίας ἐπικλύσεις, Παντελεήμων Μάρτυς ἀξιόγαστε.

Καί εὐθύς τό Προκείμενον.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει , καί ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Στίχος: Πεφυτευμένος ἐν τῷ Οἴκῳ , ἐν ταῖς ἀύλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσιν.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατά Λουκᾶν (ς´. 17-19, θ´. 1-2, ι´. 16-21)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἦλθε πρὸς τόν Ἰησοῦν ὄχλος μαθητῶν αὐτοῦ, καί πλῆθος πολὺ λαοῦ, ἀπό πάσης τῆς Ἰουδαίας καί Ἱερουσαλήμ καί τῆς παραλίου Τύρου καί Σιδῶνος, οἱ ἦλθον ἀκούσαι αὐτοῦ, καί ἰαθῆναι ἀπό τῶν νόσων αὐτῶν, καί οἱ ὀχλούμενοι ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων καί ἐθεραπεύοντο. Καί πᾶς ὁ ὄχλος ἐζήτηει ἄπτεσθαι αὐτοῦ• ὅτι δύναμις παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο, καί ἰᾶτο πάντας. Συγκαλεσάμενος δε τοὺς δώδεκα Μαθητάς αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς δύναμιν καί ἐξουσίαν ἐπὶ πάντα τὰ δαιμόνια, καί νόσους θεραπεύειν. Καί ἀπέστειλεν αὐτοὺς κηρύσειν τήν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καί ἰᾶσθαι τοὺς ἀσθενοῦντας. Καί ἔλεγεν αὐτοῖς. Ο ἀκοῦν ὑμῶν , ἐμοῦ ἀκούει• καί ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς, ἐμέ ἀθετεῖ• ὁ δε ἐμέ ἀθετῶν , ἀθετεῖ τόν ἀποστείλαντα με. Ὑπέστρεψαν δε οἱ ἑβδομήκοντα μετὰ χαράς , λέγοντες. Κύριε, καί τὰ δαιμόνια ὑποτάσσεται ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματι σου. Εἶπε δε αὐτοῖς. Ἐθεώρουν τόν Σατανᾶν ὡς ἀστραπήν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα.

Ἰδοὺ δίδωμι ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφρων καὶ σκορπίνων , καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ , καὶ ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδικήση. Πλήν ἐν τούτῳ μὴ χαίρετε, ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῖν ὑποτάσσεται• χαίρετε δε μᾶλλον , ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγγράφη ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ηγαλιάσατο τῷ Πνεύματι ὁ Ἰησοῦς , καὶ εἶπεν• Ἐξομολογοῦμαι σοι, Πάτερ, Κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις• ναί, ὁ Πατήρ, ὅτι οὕτως ἐγένετο εὐδοκία ἔμπροσθεν σου.

Δόξα.

Ταῖς τοῦ Ἀναργύρου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καί νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στιχ.: Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Προσόμοιον.

Ἦχος πλ. β´. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Δεῦτε οἱ Ὀρθόδοξοι , πνευματικῶν εὐφρανθῶμεν, δεῦτε τόν Ἀνάργυρον πάντες καταστέψωμεν θείοις ἄσμασι, πρὸς αὐτόν λέγοντες• ὦ Παντελεήμων , ἰατρὲ νοσοῦντων ἄριστε, λιμὴν τε εὕδιε, τῶν χειμαζομένων τοῖς πταίσμασι, προφθάσας δός τὴν ἴασιν , πᾶσι τοῖς θερμῶς σοι προστρέχουσι, καὶ δεινῶν παντοίων , ἀπάλλαξον ἡμᾶς ταῖς σαῖς εὐχαῖς, καὶ εἰρηναίαν κατάστασιν , τῷ Κόσμῳ πρυτάνευσον.

Τό Σῶσον ὁ Θεός τόν λαόν σου ...

Ὠδὴ ζ´. Παῖδες Εβραίων.

Θείαις , Ἀνάργυρε, εὐχαῖς σου, πρὸς τόν Κτίστην διάσωσον σόν δοῦλον• συνταράσσει με γάρ, βυθός ἀμαρτημάτων , χειμάζει καὶ κλυδώνιον , καὶ φλογμός τῶν παθημάτων.

Ἐφθασαν ἅπαντες ἐν πίστει, , εἰς λιμένα τοῦ θείου Ἀναργύρου, οἱ ἐν νόσοις δειναῖς , ποντούμενοι βοῶντες• εὐχαῖς σου , ὦ Ἀνάργυρε, τὴν ὑγείαν ἡμῖν δίδου.

Ἴνα , Ἀνάργυρε, τιμῶ σε, καὶ δοξάζω τὰ ἔνδοξα σου ἄθλα, ἀσθενείας δεινάς, σόν δοῦλον τυραννοῦσαν , ἰάτρευσον καὶ δώρησαι, τὴν κατ' ἄμφω ὑγείαν.

Θεοτοκίον

Ἐστησας ῥύμην τοῦ θανάτου , τόν ἀθάνατον Θεόν καί Βασιλέα, ὡς τεκοῦσα Ἄγνη, ὄν πάντες ἀνυμνοῦμεν, εὐλογημένος λέγοντες, ὁ καρπός τῆς σῆς κοιλίας.

Ὡδή η´. Τόν Βασιλέα.

Ὅσοι ἐν πίστει, εἰλικρινεῖ προσιοῦσι, τῷ Ναῶ σου Παντελεήμων Μάρτυς, ψυχῶν καί σωμάτων λαμβάνουσι τήν ῥῶσιν.

Ναός τοῦ θείου, ἐπί γῆς Ἀναργύρου, ἰατρεῖον πρόκειται τοῖς πᾶσι, παύων αὐτῶν νόσους, ψυχῶν τε καί σωμάτων.

Σαῖς πρός τόν Κτίστην, Παντελεήμων πρεσβείαις , τοῖς τυφλοῖς παρέχεις ἰατρείαν ,καί νοσοῦσις πᾶσι τήν ποθητήν ὑγείαν.

Θεοτοκίον

Ἰκεσίαις, ταῖς πρός Θεόν σου, Παρθένε, τῶν τοῦ βίου δυσχερῶν με σύ σῶσον, καί τόν σάλον παῦσον ἀσθενειῶν παντοίων.

Ὡδή θ´. Κυρίως Θεοτόκον.

Εὐχαῖς σου τάς σειρᾶς μου , τῶν παισμάτων λῦσον, καί τό χειρόγραφον Μάρτυς, διάρρηξον, τῆς ἀμαρτίας τοῦ σοι πιστῶς προσπελάζοντος.

Βοηθείας χεῖρα, προφθάσας ὀρεξόν μοι, καί ἀδοκῆτων δεινῶν με ἀπάλλαξον, Παντελεήμων , ταῖς θείαις ὄντως πρεσβείαις σου.

Ω Παντελεήμων , στησον μου τόν σάλον , τῶν λογισμῶν καί τήν λύπην κατάπαυσον , τῆς ταλαιπώρου ψυχῆς μου , θεῖε θεῖε Ἀνάργυρε.

Θεοτοκίον.

Μαρία , μή με δείξης, ἐπίχαρμα δαιμόνων, ἐν τῇ τῆς Κρίσεως ὥρα, Πανάμωμε, ἀλλ' εὐμενῶς τόν Σωτῆρα μου ἐξιλέωσαι.

Ἄξιον ἔστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν Σε τήν Θεοτόκον, τήν ἀειμακάριστον καί παναμώμητον καί μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τήν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ καί ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ· τήν ἀδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκοῦσαν, τήν ὄντως Θεοτόκον Σέ μεγαλύνομεν.

Καί τά παρόντα Μεγαλυνάρια,

Τούς μετ' εὐλαβείας τήν ἱεράν , εἰκόνα σου Μάρτυς, προσκυνοῦντας σαῖς ἱεραῖς, πρός Θεόν πρεσβείαις, σῶζε δεινῶν παντοίων , Παντελεήμων θεῖε, Ἰατρέ

μέγιστε.

Δόξη , Ἄθλοφόρε, Μαρτυρικῆ, παρεστῶς τῷ θρόνῳ, τοῦ Παντάνακτος καί Θεοῦ, μέμνησο τῶν πίστει, τήν Μνήμην σου τελούντων , Παντελεήμων θεῖε, Ἰατρέ ἄμισθε.

Ὡς ἀστήρ ἀνέτειλας νοητός, ἄθλοις Μαρτυρίου, ἀπαστράπτων καί τῶν παθῶν, τήν ἀχλύν διώκων, Παντελεήμων Μάρτυς, τῶν ἐπικαλουμένων σε μετά πίστεως.

Τούς ἀνευφημοῦντας σε εὐλαβῶς, τούς λαμπρούς ἀγῶνας καί τούς ἄθλους , Μάρτυς Χριστοῦ, τήν τε θεῖαν μνήμην , τελοῦντας ἐτησίως, Παντελεήμων Μάκαρ, σῶζε πρεσβείαις σου.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες μετά τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τό σωθῆναι ἡμᾶς.

Τό Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (Τρίς).

Δόξα Πατρί, καί Υἱῷ, καί ἀγίῳ Πνεύματι,

καί νῦν, καί ἀεί, καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς· Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν· Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καί ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρί...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τό ὄνομα σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τό θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καί ἐπί τῆς γῆς. Τόν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καί ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καί ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καί μή εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλά ρῦσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστίν ἡ βασιλεία καί ἡ δύναμις καί ἡ δόξα τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

καί τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β´.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γάρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην

Σοι τήν ικεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ Σοὶ γάρ πεποίθαμεν. Μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδέ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Ἄλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαχνος καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γάρ εἶ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαὸς Σου, πάντες ἔργα χειρῶν Σου καὶ τὸ ὄνομα Σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν.

Τῆς εὐσπλαχνίας τήν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς Σέ μή ἀστοχήσομεν, ῥυσθειήμεν διὰ Σοῦ τῶν περιστάσεων· Σὺ γάρ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Καὶ τὸ Τροπάριον. Ἦχος γ'.

Ἀθλοφόρε ἅγιε καὶ ἱαματικέ Παντελεήμων, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεισιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἐκτενής καὶ Ἀπόλυσις, μεθ' ἣν ψάλλομεν τὰ ἐξῆς

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Χάριν σύ παρέχεις τοῖς Πιστοῖς, αναργύρως Μάρτυς Παμμάκαρ, Παντελεήμων Σοφέ, καὶ τῇ ἰκεσία σου διώκεις πνεύματα, καὶ τυφλοῖς τήν ἀνάβλεψιν, ἔνδοξε βραβεύεις, ὡς θεράπων γνήσιος, τοῦ Παντεπόπτου Χριστοῦ· ὅθεν ἰατρέ Ὁρθοδόξων, πάντας τούς πιστῶς σε ἀνυμνοῦντας, ῥῦσαι ἐκ παντοίας περιστάσεως.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπό πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τήν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς Σέ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τήν σκέπην Σου.

Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀμήν.